

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. december 6.
(OR. en)

15216/22

Intézményközi referenciaszám:
2022/0376 (NLE)

VISA 186
MIGR 372
RELEX 1592
COAFR 347
COMIX 554

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA a Gambia tekintetében
megemelt vízumdíj alkalmazásáról

A TANÁCS (EU) .../... VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(...)

a Gambia tekintetében megemelt vízumdíj alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 25a. cikke (5) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

¹ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

mivel:

- (1) A 810/2009/EK rendelet 25a. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottságnak rendszeresen értékelnie kell a harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködést. Az említett értékelés alapján a Gambiával a visszafogadás terén folytatott együttműködés elégtelennek bizonyult. Figyelembe véve az együttműködés szintjének javítása érdekében tett lépéseket, valamint az Unió Gambiával fennálló általános kapcsolatait, megállapításra került, hogy a Gambia által az Unióval visszafogadási kérdésekben folytatott együttműködés nem elegendő, ezért uniós intézkedésre van szükség.
- (2) A 810/2009/EK rendelet 25a. cikke (5) bekezdésének a) pontjával összhangban a Tanács 2021. október 7-én elfogadta az (EU) 2021/1781 végrehajtási határozatot¹, amely Gambia egyes állampolgárai tekintetében ideiglenesen felfüggesztette a 810/2009/EK rendelet egyes rendelkezéseinek alkalmazását.

¹ A Tanács (EU) 2021/1781 végrehajtási határozata (2021. október 7.) a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek Gambia tekintetében történő felfüggesztéséről (HL L 360., 2021.10.11., 124. o.).

- (3) A 810/2009/EK rendelet 25a. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság az (EU) 2021/1781 végrehajtási határozat hatálybalépését követően folyamatosan értékelte a Gambiával a visszafogadás terén folytatott együttműködést. Az értékelés azt mutatja, hogy nem történt jelentős javulás, mivel a személyazonosítás és a visszaküldés terén folytatott együttműködés továbbra is kihívást jelent, Gambia nem tartotta be az EU-Gambia visszafogadási megállapodásban meghatározott időkeretet, és 2022 márciusáig érvényben maradt a charterjáratokkal végzett visszaküldésekre vonatkozó – Gambia által egyoldalúan bevezetett – moratórium. Némi korlátozott előrelépés – különösen a Gambia által bevezetett moratórium felfüggesztését követően végrehajtott visszaküldési műveletekre vonatkozó három leszállási engedély kiadása – ellenére a visszafogadással kapcsolatos együttműködés továbbra sem kielégítő, és továbbra is számottevő és tartós javulásra van szükség.
- (4) A Bizottság értékelése szerint az (EU) 2021/1781 végrehajtási határozatban elfogadott intézkedések ellenére a Gambia által az Unióval visszafogadási kérdésekben folytatott együttműködés továbbra sem kielégítő, ezért – az (EU) 2021/1781 végrehajtási határozat érintése nélkül – további intézkedésekre van szükség.
- (5) A Gambia állampolgáira vonatkozó magasabb vízumdíj fokozatos alapon történő alkalmazásának egyértelmű jelzést kell küldenie a gambiai hatóságok számára arról, hogy meg kell tenniük a visszafogadással kapcsolatos együttműködés javításához szükséges intézkedéseket.

- (6) Ezért a 810/2009/EK rendeletben meghatározott 120 EUR összegű vízumdíjat kell alkalmazni Gambia azon állampolgárai tekintetében, akik az (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ értelmében vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak. Az említett rendelettel összhangban ez a díj nem vonatkozik a 12 év alatti gyermekekre. Nem alkalmazandó továbbá azokra a kérelmezőkre sem, akik tekintetében a 810/2009/EU rendelettel összhangban a vízumdíj összegét elengedték vagy csökkentették.
- (7) Ez a határozat nem érintheti az európai parlamenti és tanácsi 2004/38/EK irányelv² alkalmazását, amely a szabad mozgás jogát az uniós polgárokhoz csatlakozó vagy őket kísérő családtagokra is kiterjeszti, függetlenül azok állampolgárságától. Ez a határozat tehát nem alkalmazandó az uniós polgároknak a 2004/38/EK irányelv hatálya alá tartozó családtagjaira, illetve harmadik országbeli állampolgárok azon családtagjaira sem, akik az Unió és az adott harmadik ország közötti megállapodás alapján a szabad mozgás tekintetében az uniós polgárokéval egyenértékű jogokat élveznek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (kodifikált szöveg) (HL L 303., 2018.11.28., 39. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77.o.).

- (8) Az e határozatban előírt intézkedések nem érinthetik a tagállamoknak a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit, ideértve azokat, amelyek a nemzetközi kormányközi szervezetek fogadó országaiként, illetve az Egyesült Nemzetek Szervezete vagy a területükön működő más nemzetközi kormányközi szervezetek által összehívott nemzetközi konferenciák rendező országaiként hárulnak rájuk. A megemelt vízumdíj alkalmazása ezért nem vonatkozhat Gambia vízumot kérelmező állampolgáira, amennyiben az ahhoz szükséges, hogy a tagállamok eleget tudjanak tenni az ilyen szervezetek vagy konferenciák fogadó országaiként rájuk háruló kötelezettségeknek.
- (9) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e határozat a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e határozatról szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (10) Ez a határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal¹ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

¹ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

- (11) Izland és Norvégia tekintetében e határozat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat² 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (12) Svájc tekintetében e határozat az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás³ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁴ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.

¹ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

² A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

³ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁴ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

- (13) Liechtenstein tekintetében ez a határozat az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat² 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (14) Ez a határozat a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése, a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése és a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

¹ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

² A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

1. cikk

Hatály

- (1) Ez a határozat Gambiának az (EU) 2018/1806 rendelet értelmében vízumkötelezettség hatálya alá tartozó állampolgáraitra alkalmazandó.
- (2) Ez a határozat nem alkalmazandó Gambia azon állampolgáira, akik az (EU) 2018/1806 rendelet 4. vagy 6. cikke értelmében vízummentességet élveznek.
- (3) Ez a határozat nem érinti azt a lehetőséget, hogy a 810/2009/EK rendelet 16. cikkének (6) bekezdésével összhangban egyedi esetekben elengedjék vagy csökkentsék a felszámítandó vízumdíj összegét.
- (4) Ez a határozat nem alkalmazandó Gambia vízumot kérelmező azon állampolgáira, akik valamely uniós polgárnak a 2004/38/EK irányelv hatálya alá tartozó családtagjai, illetve harmadik országbeli állampolgárok azon családtagjai, akik az Unió és az adott harmadik ország közötti megállapodás alapján a szabad mozgás tekintetében az uniós polgárokéval egyenértékű jogokat élveznek.
- (5) Ez a határozat nem érinti azokat az eseteket, amikor egy tagállamra nemzetközi jogi kötelezettség hárul, nevezetesen:
 - a) valamely nemzetközi kormányközi szervezet fogadó országaként;

- b) olyan nemzetközi konferencia rendező országaként, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezete vagy valamely tagállam területén működő egyéb nemzetközi kormányközi szervezet hívott össze, illetve amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének vagy valamely tagállam területén működő egyéb nemzetközi kormányközi szervezetnek az égisze alatt hívtak össze;
 - c) kiváltságokat és mentességeket biztosító többoldalú megállapodás alapján; vagy
 - d) az Apostoli Szentszék (Vatikánvárosi Állam) és Olaszország között 1929-ben a megbékélésről kötött, legutóbb módosított szerződés (lateráni egyezmény) alapján.
- (6) Ez a határozat nem érinti az (EU) 2021/1781 végrehajtási határozattal összhangban előírt és alkalmazott intézkedéseket.

2. cikk

Vízumdíj alkalmazása

Gambia vízumot kérelmező állampolgárainak 120 EUR összegű vízumdíjat kell fizetniük.

3. cikk

Ez a határozat a róla szóló értesítés napján lép hatályba.

4. cikk
Címzettek

Ennek a határozatnak a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság a címzettje.

Kelt ...,

a Tanács részéről
az elnök
